РІК III. Почта оплачена гуртом ЛЬВІВ 1 ГРУДНЯ 1929. Porto zapłacone ryczałtem. Ч. 49.

ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЧАСОПИС

Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм.: „ПРАВДА“
Львів. вул. Кльоновича ч. 8. II. пов.
Телефон 4-48.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 10 зол. Піврічно 5 зол. Чверть-річно 2 зол. 50 сотиків. Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 ам. дол. або їх рівновартість.
Поодин. число коштує 20 сот.

НАРАДА В СПРАВІ ПОБОРЮВАННЯ НЕПИСЬМЕННОСТИ

22-го листопада ц.р. в салі засідання „Просвіти“ у Львові відбулася конференція в справі обдумання і переведення одноцільної боротьби з неписьменностю в широких колах нашої суспільности. Нараду скликала Комісія для поборювання неписьменности, зорганізована при Т-ві „Просвіта“. Проводив нарадою голова Комісії п. М. Таранько. Відповідний реферат виголосив проф. Ст. Шах. Опісля була дискусія. Справа поборювання неписьменности повинна стати одною з перших точок програм нашої народньої роботи. До цеї справи вернемо ще нераз.

УКРАЇНА НА ПЕРЕДОДНІ ПОВСТАННЯ

З Букарешту повідомляють, що ціла південно-східна частина Радянського Союзу, отже Україна, Дон, Кубань і Кавказ стоять на передодні повстання. Найбільше невдоволення з большевицького уряду панує на Україні, але не в меншій мірі й на Кавказі, де щораз частіще повторяються убивства радянських урядників. Нові урядники бояться обіймати посади на сих землях. Явного повстання проти московського насильства можна сподіватись кождого дня.

„СТАРИЙ ТИГР“ ПОМЕР

В ночі з минулої суботи на неділю помер у Парижі бувший довголітній президент міністрів і французький державний муж, Жорж Клємансо в 89 році життя. Покійний знаний зі свого острого дотепу й злосливого язика під прізвищем „тигра“. Його невгнутій волі й завзяттю завдячує м. и. Франція свою побіду над Німцями та мировий договір у Версалю, що так нечувано упокорював побіджену Німеччину. Клємансо був невіруючим і завсіди ворожо відносився до релігії й католицької Церкви.

ГЕРШКО БРИЛЯНТ

Так направду називається новий амбасадор большевиків у Лондоні. Він уживає призвища „Сокольніков“. Се син жидівського лікаря в Гомлі. В 17-тім р. життя вступив до соц.-дем. партії. В 1907 р. заслано його в Сибір, відки втік до Швайцарії, де сидів аж до 1917 р. Вернувши до Росії, занявся реквізиціями в банках. В 1918 р. був членом больш. делєгації при переговорах в Берестю. Потому був шефом чрезвичайки на Уралі, де розстрілював робітників. Доводив також якоюсь частиною війська в боротьбі з Денікіном; був членом ЦК. ком. партії в Туркестані. Від 1921 до 1926 був комісарем скарбу, потому членом ЦК III. Інтернаціоналу та знаменито розуміється на веденні руїнницької пропаганди.

СЛІДАМИ НАШИХ ЗАПОРОЖЦІВ

Останнього Кошового Отамана Запор. Січи везуть на заслання (Гл. „Істор. Календар“).

2000 Українців на соловецькім засланню

З Гельсінгфорсу, столиці Фінляндії повідомляють, що між збігцями зі Соловецьких островів є 12 Українців, котрих заслано туди за підозріння, що вони належать до організацій, які стремлять до незалежности України. Збігці сі оповідають, що в останніх днях привезли большевики на Соловецькі острови 2000 Українців, арештованих тому два місяці в Києві й на Київщині за те, що вони бажали волі своїй батьківщині. Треба завважити, що який жорстокий був царський уряд, то всеж таки він не мучив так страшно наших земляків, як це тепер роблять большевики.

ЧЕРВОНА АРМІЯ В МАНДЖУРІЇ
БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ НАСТУП.

З Токіо повідомляють, що червоні війська ввійшли на 100 км. в глибину Манджурії. Китайські війська розбиті, втікають перед ворогом і плюндрують у запіллю. Головний вожд большевицької армії Бліхер дав приказ здержати дальший наступ, бо грозить небезпека, що Японія готова збройно виступити проти большевиків в обороні своїх інтересів у Манджурії. Китайський уряд звернувся до Ліги Народів і сих держав, які підписали пакт Келльога, з представленням положення в Манджурії. Посли великодержав запротестували проти ведення війни.

СОРОЧКИ ДЛЯ ДОЛЯРІВ

Знаємо добре, що доляри в нашім краю, хоч і бувають сильні морози, ніколи не мерзнуть, бо їх властителі дбайливо переховують їх як найблище серця. Отже пощо їм сорочок? Але не для огрівання, а прямо длятого, щоб банкноти не нищилися, рішили Американці покрити доляри тоненькою целюльоїдовою поволокою, яка малаб хоронити їх в обізі перед знищенням. Целюлоза є прозора, не стирається й не пропускає ні товщу ні води. Незабаром мають т доляри в сорочках появитися на ринку

Протибольшевицькі демонстрації у Львові

Віче академічної молоді. — Перед большевицьким консулятом. — Знищення домівки „Сельробу“ і „Землі і Волі“. — Арештування

Минулого тижня відбулися у Львові великі демонстрації української молоді, звернені проти большевицького консуляту й львівських москвофілів.

В четвер 21 листопада відбулося в студентській харчівни при вул. Супінського

велике віче

української академічної молоді, на якім промовці остро запротестували проти переслідувань большевиками

українського визвольного руху на Великій Україні

та проти руїнницької агітації

большевицького консуля у Львові Лапчинського

котрий всіма силами намагається розбити єдність українського громадянства в західних українських землях.

Після віча українська академічна молодь поодинокими гуртками перейшла на вулицю Набєляка, де

під большевицьким консулятом

при співі „Ще не вмерла Україна“ вибили демонстранти шиби в будинку консуляту. Большевицький консуль Лапчинський вистрілив кілька разів з револьвера, щоб відстрашити демонстрантів, але коли се не помогло втік з помешкання й сховався в пивниці.

Гурти демонструючої молоді звилися опісля в місті. На вулиці Валовій вибито шиби в домівці

„Сельробу“

й зірвано вивіску організації. На вулиці Руській вдерлися демонстранти до редакції

москвофільської „Землі й Волі“

й знищили там урядження трьох кімнат, порозкидали папери на підлоги та розбили три машинки до писання.

Инші гуртки демонстрантів звилися вже пізно вечером під москвофільською бурсою при вулиці Курковій та вибили там також віконні шиби.

Ще сього самого дня поліція, що розганяла й не допускала до демонстрації

арештувала кільканайцять осіб.

В наступних днях, як доносить польська преса, арештовано 6 українських студентів, між иншими також Богдана Кравціва, запідозрених у співучасти в організуванню демонстрації.

— —

Війна без виповідження війни

Китайський наступ і большевицький протинаступ. — Побіда червоної армії

Спір за східньо-сибірську залізницю в Манджурії між Китаєм і Радянщиною тvotває далі. І хоч обі держави виявляють бажання полагодити сей спір мирним шляхом і в тій цили ведуть переговори та не виповідають собі війни, то всеж таки війна між обома державами йде повним ходом.

По кількатижневім спокою на манджурському фронті почала наступ китайська армія. Большевицькі часописи пишуть, що сей наступ не вдався та що навпаки червона армія, котра перейшла до протинаступу, відкинула Китайців і приневолила їх вицофатися поза радянську границю. Притім забрано в полон поверх 8.000 вояків і 300 китайських старшин. Китайці мали втратити також 10.000 крісів, багато гармат і великі запаси воєнного матеріялу.

„Під прапором мира до війни“

Так думає Мільран про теперішне положення Европи.

В Парижі відбувалися збори французьких сенаторів, які належать до народньо-республіканської партії. На сих зборах промовляв між иншими також бувший президент французької республики Мільран, котрий про заграничну політику Франції висловився так:

День 9 лютня 1925 року стане з часом днем великого історичного значіння. В сім дни Франція почала безпосередні переговори з Німцями, полишаючи зовсім на боці справу східних границь німецької держави.

Від того дня політика Франції основно змінилася. Передтим спиралася вона на союзниках Франції, щоб відтак вповні служити справі впровадження в життя німецької політичної програми, якої першою точкою було звільнення Надрення. Дальшими точками німецької політичної програми, яку Франція зобовязалася виконувати, буде прилучення Австрії до Німеччини, а відтак справа поморського коритаря.

Великий час — закінчив свою промову Мільран, щоб народні республіканці згуртувалися й зорганізували доцільний опір проти сього рода політики, яку можна окреслити словами: „Під прапором мира йдемо до війни“.

Наша кооперація

Щораз частіше підносяться серед громадянства нарікання на наші кооперативні установи, передовсім на кооперативних директорів, урядників і крамарів в деяких повітах. Деякі кооператори забувають, що вони завідують публичним народнім грошем і що вони відповідають за цілість і ненарушеність сього добра. Лучається, що сі люде, яким Загальні Збори віддали в заряд кооперативне майно, починають господарити ним як своїм приватним, для своїх особистих користей.

В часописах починається писати про ріжні зловживання грошем деяких кооператив. Ще підчас виборів директори деяких повітових союзів кооператив видавали кооперативні гроші на партійні агітаційні цили. Знова в останніх днях пишеться про розтрати а то й крадежі гроша, про части манка, недокладности в книговодстві деяких кооператив, тощо. Буває деколи, що назначені до контролі урядники-ревізори бояться виїздити на ревізії крамниць на села, бо в випадках, коли вони відкриють якесь зловживття, грозить їм побиття. В такий спосіб несовісні крамарі й деякі директори бажають насильством прикрити й заховати в тайні свої нечисті діла. Правда, що се все поодинокі випадки, які трапилися в пару місцевостях нашого великого краю. На такій підставі несовісно булоб робити якісь загальні висновки й докори цілій нашій кооперації, як се роблять руїнницькі часописи як „Рада“ „Праця“ й „Земля і Воля“.

Всеж таки з болем серця треба признати, що до чесного й незаплямленого дотепер гурта наших кооперативних працівників вкралися „паршиві вівці“. І якраз оті погані людці кидають не тільки погану тінь на зовсім невинних і заслужених людей, але ще компромітують в очах широких верств громадянства саму ідею кооперації (спілковости). З такими нездоровими проявами в кооперативнім життю треба рішучо боротися. Громадянство подібно як і лікар, що хоче уздоровити організм, не сміє скривати боляків, лиш навпаки мусить їх виявити й зоперувати.

Крім сього треба тямити, що кооперація без християнських релігійно-моральних підстав, се дуже непевна й хитка будівля. Якщо ми бажаємо справді приготовити через кооперацію підвалини кращої будучности нашої Землі й нашого Народу, то дбаймо про те, щоб у наших кооперативах удержувався правдивий християнський дух. Річ ясна, що найбільше безпечні булиб кооперативи, над котрими контролю малаб наша католицька Церква.

На кінці підчеркуємо з притиском, що кооперація се велика й хосенна ідея, та що гріхом булоб кидати болотом на ту ідею й на загал її працьовників тому, що лучається десь одна чи кілька нечесних одиниць. Як відомо, нема села без болота і на цілім світі нема такої кооперації, де не лучилисяб час до часу якісь неправильности. З тим треба боротися, але всю кооперацію треба шанувати й підпирати.

ПРОТИ БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ПЕРЕСЛІДУВАНЬ

В Парижі відбулося велике віче української еміграції, на котрім постановлено видати проклямацію з протестом проти большевицьких переслідувань українського національного руху на Радянщині. Одночасно вирішено звернутися з просьбою до Ліги Націй, щоби вона заопікувалася українським народом, що терпить під большевицьким терром. Проти большевицького террору на Україні запротестувала також Ліга українських студентів у Празі.

БЕСІДОВСЬКИЙ ЗАСУДЖЕНИЙ НА КАРУ СМЕРТИ

В Москві відбувся процес проти Бесідовського, б. члена большевицького посольства в Парижі. Большевицький суд обжаловував Бесідовського в злочині спроневірення державних грошей і зажадав від Франції видання обжалованого. Франція відмовила. Колєгія ДПУ (че-ки) засудила Бесідовського заочно на кару смерти. Присуд має бути виконаний продовж 24 годин після повороту засудженого до ССРР. Майно Бесідовського буде сконфісковане.

АЛЬЙОХІН ПОБІДИВ БОҐОЛЮБОВА

В Німеччині відбувалися змагання між найвизначнійшими шахістами Альйохіном і Боголюбовим за титул світового мистця в шаховій грі. Оба шахісти розіграли 25 партій зі слідуючим вислідом: Альйохін виграв 11 партій, Боголюбов 5, 9 партій ремісових. Таким чином титул світового мистця шахової гри здобув Альйохін.

Село під большевицькою владою

Попсовані дороги, розкидані греблі й поломані мости. — В селі поготівля. — Не хочуть навіть чути про місто.

Хтож з нас не чув большевицьких оповідань про ті великі блага, які має „нарід" в радянській державі, Що як що, але справді треба подивляти отих червоних „краснобаїв", що разураз придумають байки, щоб ними дурмана пускати легковірним людям.

Як то любенько хвалить собі „нарід" большевицьку владу — можемо переконатися, коли прочитаємо листа одного Москаля, що їздив недавно ще з двома особами на одно село в тверській губернії. В сім листі, якого видрукувала газета „Дні", читаємо між иншим таке:

„Ми поїхали в трійку нічним поїздом, щоби на стацію, звідки треба їхати до села Х., прибути над ранком. По приїзді думали ми, що наймемо коні до села, але се показалося неможливим, бо ніхто за ніякі гроші не хотів нас повезти. Прийшлося піти пішком.

Вже по трох верствах від стації завважили ми, що дорога закидана камєнюками й проїзду по ній нема. Чим далі ми йшли, тім більше впадало нам в очі, що греблі розкидані, а мости скрізь поломані. Думали ми з початку, що дорога занедбана, але коли ми пройшли вже яких десять верств, то стало нам ясно, що дорога навмисне ушкоджена. І остаточно ми таки довідалися, що воно так і є: населення нищить дорогу, щоби свої села зробити недоступними. Воно добровільно зрікається звязку зі стацією та з містом".

В листі пишеться далі про те, що перед селом стрінула наших подорожних сторожа, а саме молодий хлопець на коні, котрий зараз повідомив село про те, що наближаються люде з міста. В селі стрінули подорожних дуже гостро й товпа людей попровадила їх мов арештованих до сільського „совіту". Треба було показувати документи та розяснювати що за одні та звідки. Виявилося, що перед кількома днями був у селі уповноважений урядник державної торговлі, який звелів доставити до залізниці стирту сіна. Тимчасом, коли урядник відїхав стирта сіна в ночі згоріла. Але видко боялися за це кари, бо довкруги села розставлено сторожі, а ціле село було немов у воєнному поготівлі.

Село старається зовсім обходитися без міста. Ніяких міських товарів селяне не купують, а тільки сіль вимінюють через довірених людей на стації. Нафту замінили олійними каганцями й скипками. На вікнах бачили подорожні замість шкла-міхурі. Не приймають газет і взагалі ніякої почти. Дітей учать письма зі старих книжок, а писати вчать крейдою або вуглем на дошках.

Так виглядає життя села в московських землях, де „народ живе вдоволений і щасливий." Таке „щастя" хочуть дати московські большевики й Україні.

— —

ОГНІ ГОРЯТЬ...

Повість про російську революцію.

4. Червоний млин.

Іван Іванович доси й не думав над цим, як низко, грубо й по простацьки ці жінки бралися за діло. Він був думки, що всі засоби були досить святі, навіть і найгірші, щоб викрити небезпечні інтриги протиреволюціонерів. Егеж, він сам потрудився над цим, щоби ввести систему в це брудне шпигунство. Та тепер бачив він роботу червоного шпигунства в цілій злочинній гидоті. Було це брутальне насильство, викривлення всего, що звалося свободою й справедливістю.

І він, Іван Іванович, зайшов так далеко в простацтві, низкости й цинічній грубости, що звів молоду дівчину, яка прийшла до нього з благанням і з довірям та шукала помочі, прохала в нього, щоб рятував її брата від смерти.

Так низко впав він, червоний ідеаліст! Він, що з любови свободи провів три роки в копальнях смерти. Він став назадницьким катом у новому суспільстві. Його ідеалізм був оманою, страхітним здертям маски й обманом. А теперечки було вже за пізно кидати червону тиранію, що крівавою примарою ваготіла над новим суспільством. Цих, людей, що мали відвагу й силу до такого виступу, інтелігенцію, або вигубили, або вона покинула країну. Тільки гірші з між цих, остали.

Ні, від них не прийде рятунок. Із зовні мусить він прийти, новий сильний ідеалізм, що спасе Росію від червоного вандалізму. І колись прийде вона, протиреволюція. Тоді ідеалісти зберуться під білим прапором протиреволюції й у кінці переможуть. Червоний терор засуджений на смерть!

Іван Іванович підніс червону рожу з флякона, що стояв на його столику, до уст.

— Рожо, ти маєш краску волі — шептав він — ти мусилаб зблїднути, колиб тебе цілував зрадник волі.

Коли він поклав рожу назад у флякон, здавалося йому, що її пелюстки стулилися назад.

5.

Совість будиться

В московській більшовицькій раді відбувалася нарада. Проводив червоний диктатор. Його широке, брутальне лице зі стрипіхатим заростом над горішньою губою вражало немило й відтручуюче. Він мав холодні, хитрі очі, що гостро зверталися на кожного, хто говорив із ним. Голос у него був більше виплеканий. Мягко й мило вражав він, майже влесливо. Вимовою своєю мав він чародійну власть над слухачами.

Сьогодні говорив він про воєнне становище Радянщини. Із дня на день воно кріпшає — так говорив він. Червоне військо творить кріпку основу та вскорі знищить білу армію. Протиреволюційне військо в Сибірі розторощене вже на дрібні частинки. Червоне золото, що його роздано між білих вояків ріжних відтинків, зробило своє. Щодень дістає червоне військо доплив соток, що втекли від противника. Покищо не грозить новій республиці ніяка зовнішня небезпека.

Це тільки питання часу, що протиреволюційні війська розпорошаться зівсім. Щодня зтоплюються вони — вскорі будуть складатися тільки зі старшин.

Найнебезпечніший внутрішній ворог — ці, що стараються засіяти в масах небезпечний засів протиреволюції. Цих

З країни нужди і голоду

Безконечні „черги“ стоять годинами під большевицькими крамницями, щоби купити найконечнійші до життя продукти.

СТРІЛЯЮТЬ ГОЛОДНИХ СЕЛЯН

Із Ревеля повідомляють, що 20 листопада прийшло на естонсько-большевицькій границі до крівавої сутички між селянами і чекістами. Громада голодних московських селян, доведена до розпуки цілковитим браком засобів поживи в Росії, хотіла перейти через границю, щоби в Естонії купити собі хліба. Але большевицька погранична сторожа не хотіла перепустити селян. Прийшло до бійки. Селянам вдалося зпочатку перемогти сторожу й перейти границю, але їх дігнав незабаром карний відділ чекістів і зготовив страшну різню. Певерх 100 селян і селянок згинуло від куль большевицьких посіпаків.

„ДБАЮТЬ“ ПРО НАШУ КООПЕРАЦІЮ

Минулого тижня відбулося в Харкові засідання секції „Західної України“ при центральнім виконавчім комітеті комуністичної партії України. Присутні на тім засіданню большевицькі політики ухвалили переслати наказ комуністичній партії Західної України, щоби вона доклала всіх сил для захоплення в свої руки всіх українських кооперативів і союзів у Галичині й Волині. Большевицька навала стає з кожним днем грізніша для українського народу по сей бік Збруча.

ПОХОРОНИ КЛЄМАНСА

Кілька годин перед смертю висловив Клємансо бажання, щоб похорони його відбулися якнайскромніше, без похоронних промов й походів. „Нехай раненько, серед мовчанки, винесуть мене на вічний супочинок у моїй улюбленій Вандеї. Біля домовини мойого батька нехай поставлять мою“.

Волю покійника сповнено й поховано його в місцевости Лєзербір тільки в присутности рідні й кількох найближчих приятелів.

СТАЛІН УСУВАЄ БУХАРІНА й РИКОВА

Агенція „Уніон“ повідомляє, що Сталін запропонував „добровільний“ виїзд з Радянщини двом найвизначнішим большевицьким діячам Бухаріновi і Рикову. Їм буде вільно виїхати за кордон, оскільки погодяться виректися раз на завсіди політичної праці. Червоний диктатор Сталін усуває таким робом всіх визначніших людей, які моглиб противставитися його волі.

ЛІНДБЕРҐ РАНЕНИЙ

Славний американський летун Ліндберг, що перший перелетів через Атлянтійський океан з Америки до Европи, впав жертвою катастрофи літака. Ліндберг має зломані кости й лежить у шпитали.

———

людей муситься нищити безоглядно. Всі протиреволюційні відрухи треба втопити в крови. Нова робітницька держава не може стерпіти, щоб інтелігенція, аристократія змовлялися проти неї.

Він закінчив окликом у честь міжнародного братання пролєтаріяту. А рада відповіла рясними оплесками червоному диктаторові.

Тоді підвівся Іван Іванович, лице в нього було бліде й тверда риса була довкола його уст. Так, як він там стояв, здавалося, що він судорожно кусає собі губи. Всі гляділи зчудовані на нього, найчервонішого з червоних. ката. Було щось незвичайне в його виступі, що полонило очі всіх.

— Я не можу згодитися з думками диктатора — кликнув Іван Іванович у гурт зібраних. — Він б р е ш е! Він пробує свідомо вивести раду поза світло.

І було так, мов розірвалася бомба серед червоних зборів. Дикий вереск знявся, проти Івана Івановича піднялися грізно стільці й диктатор закликав:

— Він відступник. Він переодягнений аристократ!

Іван Іванович стояв кріпко як скеля — як марморна статуя. Червоний прилив опадав.

— Я не відступник говорив він спокійно, без захвату дальше — моє минуле найкращий доказ, що я настроєний червоно. Три роки був закований у копальнях смерти. Кількож літ відсидів диктатор у часі царату за свою пропаганду свободи? — закликав він глумливо.

В зборах настала важка тиша. Слова Івана Івановича вразили всіх. Він спровадив їх думки на нові стежки. Збори прочували викриття таємниць.

— Ні, — говорив Іван Іванович дальше, наш диктатор волів, щоб інші пропадали в тюрмах — молоді ідеалісти. Він ніколи не переступив порога тюрми за свої ідеї. Він вважав кращим сидіти, поза великими осередками бурі у спокою й тиші. Він заглибився в революційні студії, коли інші жертвували життям за революційні ідеї. І ця людина важиться називати мене зрадником!

Очі всіх впилися в Івана Івановича. Ніхто не противився. Диктатор сидів і нервозно рухав пальцями одної руки перстені на другій руці. Жили на чолі набреніли в великі сині пасма.

— Слухайте мене, товариші — кликав Іван Іванович — нова республика близка цего, що потоне в крови. Революційному варварству треба зробити кінець. Годі винищувати інтелігенцію. Я поважаю робітників, та вони не заступлять інтелігенції, тільки вона будує державу й громадянство. В імя справедливости, жадаю, щоб зробити край теророві.

Новий крик огірчення понісся проти Івана Івановича. Тисячі пястуків піднялося на нього.

— Він зрадник! — закликав диктатор — застрільте його зараз, я приказую!

— Тихо, жиде! — закликав Іван Іванович і підсунув диктаторові затиснений кулак. Це поділало мов бомба на збори. Іван Іванович зважився висказати голосно це, про що вони тільки шепотіли — жидівське походження диктатора. Іван Іванович розбудив наново в зібраних притуплене національне почування.

Лице в Івана було мертвецьки бліде, а в його очах палав якийсь непевний огонь. Він вказав рукою на диктатора.

(Дальше буде)

Гарний приклад

ліпший від гарних слів

Часто читаємо в газетах, що на весілю попилися гості, з чого відтак прийшло до сварки, а то й до бійки і неоден переплатив життям, неоден став калікою та неоден сидить в кримінալі. — Чи не краще веселитися тверезо, без горівки? Тоді ніколи не прийде до таких дуже сумних випадків, а то й піддасть дехто розумну думку і з такого весіля є хосен і для загальної справи. Для прикладу наведемо ось що:

В селі **Костятині, сокальського повіту** відбувалося дня 20 жовтня 1929 р. весілля в домі господаря Миколи Милика. На тому весіллі заохотив Петро Милик, щоби весільні гості зложилися на „Рідну Школу". Слова його не прогомоніли безслідно. Гості радо складали малі жертви і не дивилися на троюдження і дурну мову присутних „Сельробів", мовляв — „не складайте бо то для попів", — бож ясно як сонце, що це все брехня. І дрібними жертвами зложили 8 зол. на „Рідну Школу". Честь Вам чесні господарі і господині, що тямите за українську дітвору, українську молодь і для ратунку свойого молодого покоління не жалуєте жертв на „Рідну Школу". А скільки то весіль відбувається в кожному селі... Якби так на кожному весіллю найшовся хтось, що пригадавби гостям за „Рідну Школу", то певне ніхто не пожалувавби при такій нагоді кинути бодай 10 сотиків, 50 сотиків або й золотого на „Рідну Школу". І таким чином і добре діло зробили-б і слава пішлаби по цілому селі та й по других селах, що на тім а на тім весіллю зложено стільки а стільки на „Рідну Школу". Тоді булоби весело не тільки весільним, але й цілому народові.

Ану Громадяне й Громадянки, йдіть за гарним прикладом Милика з Костятина.

ЧУМА В ГРЕЦІЇ

Зі столиці Греції Атен повідомляють про цілу низку занедужань на чуму в портових містах і на провінції. В деяких містах позамикано школи, щоби не допустити до дальшого поширювання пошести. Дотепер записано вже кілька випадків смерти.

Чума (називають її також „чорним тифом") се дуже заразлива недуга, яка заходить до Европи з полудневих країв. Давнішими часами лютувала вона також на Україні, як се представив у знаному вірші наш Кобзар:

Чума з лопатою ходила
Та гробовища рила, рила...

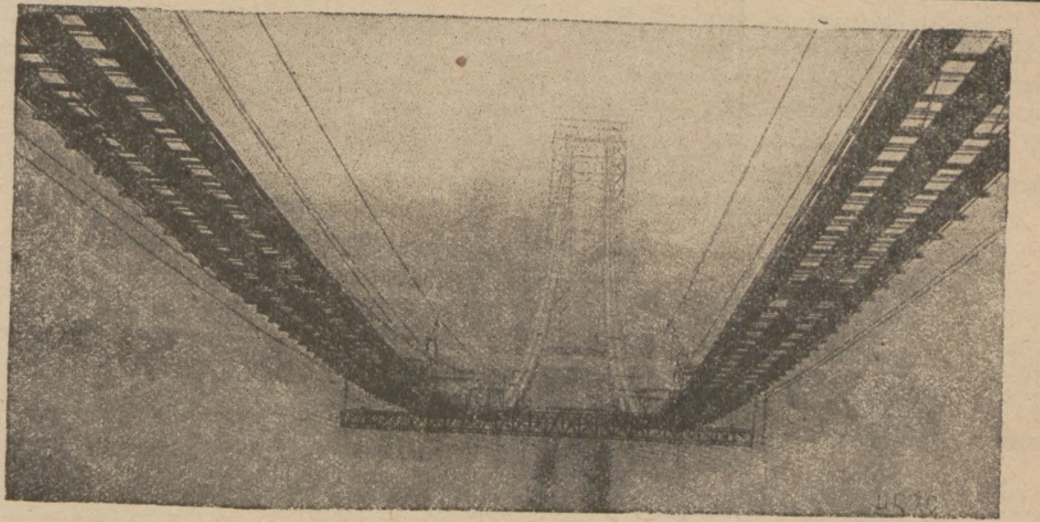
ЖІНКИ В ВІЙСЬКОВІЙ ШКОЛІ

До військової школи в Київі, як пишуть большевицькі часописи, принято в цім році також десять жінок. Взагалі приймають большевики до військових шкіл тільки членів комуністичної партії й комсомолу.

400-ліття відкриття Канади

Населення Канади приготовляється на 1934 рік до торжественного обходу відкриття сього краю. Якраз в тім році минає 400 літ від хвилі, коли Жак Гартіє, на приказ французького короля, вирушив на двох маленьких короблях в першу далеку подорож до Канади і на побережу Гаспе в Канаді застромив хрест на знак віддання нововідкритої землі під опіку Христа. Місцеві мешканці, Індіяне, гляділи здивовано, як якийсь чужий вожд зі своїми моряками клякав перед незнаним ще їм знаком.

Щоби пошанувати память цеї важної для Канади події, рішили канадійські католики повторити цю прилюдну заяву віри, яку колись перед 400 роками зложив Жак Гартіє. Рівночасно в місті Гаспе, куди колись по раз перший причалили перші білі люде, мається вибудувати зі складок всіх канадійських католиків велику церкву. Буде се національний храм, доказ вдячности Канадійців для Бога.

Величезний міст на ріці Гудсоні в північній Канаді.

З Америки надтягає буря

Під таким заголовком помістила недавно польська газета „Польска" статтю, в якій говориться про велику небезпеку, що грозить

Европі, а головно Польщі

від американського промислу. Дотепер американський промисл старався заспокоювати тільки внутрішне запотребування Америки. Але з хвилею, коли через небувалий ще в історії

крах на нюйороській біржі

населення Америки збідніло о міліярдові суми долярів, мусить американський промисл всю свою господарську силу спрямувати на зовні

на здобуття нових ринків збуту

для своїх товарів. Американський уряд робить уже приготування в тім напрямі, щоб уможливити свому промислові наступ на инші краї, між иншими й на европейські. Президент Америки Гувер відбув довгі наради з керманичами американського господарського життя і заявив, що держава докладе всіх зусиль, щоби вратувати

зруйновані на біржі підприємства.

Уряд Злуч. Держав Америки має великі засоби, щоб не допустити до господарської катастрофи в своїм краю. Вже на слідуючий рік обнижується в Америці податки на кількасот міліонів долярів. Американські фабрики, яким грозив цілковитий застій, одержали від свого уряду нові великі замовлення і є в силі далі продовжувати свою діяльність.

Сю небезпеку заливу Европи дешевим американським товаром відчули вже Німці й їх часописи бють з сього приводу на трівогу.

Польщі також грозить небезпека

з боку Америки — пише газета „Польска" й серед гамору внутрішних спорів повиннiб Поляки звернути на неї увагу.

Американський товар навіть по оплаченню всіх мит може бути значно дешевший від краєвого польського. До того Американці будуть могти давати його на довгоречинцеві сплати.

Польська продукція

і польський торговельний білянс можуть поважно захитатися.

„Якжеж вийде з сеї біди Польща"

— кінчить „Польска" — Польща з її браком готівки й кредитів, з обтяженою високими податками й надмірними соціяльними убезпеченнями продукцією, з роздутим до трьох міліярдів буджетом і т. д.".

„Біла смерть" серед ледів північної Канади

Віднайдення останків пропавшої експедиції з 1927 р. — Голодова смерть. — Дневник Крістіяна. — Заходи уряду. — Останній лист.— Нові добровольці.

Телєграми принесли недавно вістку про віднайдення кістяків членів одної наукової експедиції в заливі Гудсона. Тепер надійшли до рук преси картки з дневника сеї експедиції, які представляють недолю людей, що в наукових цілях пустилися дослідити ледову пустиню, щоби вже ніколи звідтам не повернути.

„Хай сі короtенькі записки й наші тіла розкажуть вам про нашу долю" — сі великим болем пройняті слова капітана Скотта найкраще дадуться примінити до долі сеї

експедиції, що складалася з трох Англійців

Джона Горнбая, Адлєрда й Едгара Крістіяна. Адлєрд оставив кільканайцять листів, але найбільше зворушуючі є записки Крістіяна, що пережив своїх товаришів недолі й вписував до свого дневника до останньої хвилі життя. Всі

померли голодовою смертю.

Перед самітною хатою серед ледів лежали тіла Горнбая і Адлєрда. Труп Крістіяна лежав у хаті.

З усіх запасів поживи залишилося Крістіянові ледви пів фунта чаю. Він поховав своїх двох товаришів. В цвітні 1927 р. помер Горнбай, а місяць пізніше Адлєрд. Наймолодший Крістіян

ощаджував, як міг, свої запаси харчів.

Але вкінці побачив, що жде його доля товаришів. Крістіян спокійно й невстрашимо ожидав своєї смерти. Помер у червні 1927 р.

Англійський уряд робив тричі заходи, щоб віднайти пропавших дослідників.

Дві ратункові експедиції

мусіли завернути з дороги й щойно третій експедиції вдалося відшукати пропавших, але вже неживих. З почестями поховано їх на місці.

Нещасна трійка Англійців вибралася в ледову пустиню

на час двох літ

і мала дістатися аж до Невільничого озера. Але від самих початків великі перешкоди насувалися на шляху сих відважних людей.

„Від місяця — читаємо в дневнику Крістіяна — живимося тільки чаєм і вудженим мясом. Першу частину подорожі відбули ми в лодці, але останні станиці сторожів остали вже далеко поза нами. Ми хотіли би перебути тут дві зими.

Цікавий звіринний світ

дає нам прегарні фотографічні знимки. Край сей ще зовсім не досліджений. Маємо надію, що повернемо з сеї подорожі з великими здобутками.

„Тільки дуже важко вижити тут. Хочемо вибудувати собі зі снігу велику хату.

А коли польовання нас не заведе то якось видержимо. Ми минули ріку Тельон, озеро Байкера й залив Честерфілда. Не знаємо ще, як відбудемо дальшу частину дороги. З початку могли ми тільки дуже поволи йти вперід, бо нас обтяжували великі запаси поживи, тепер подорож легша, бо харчі дуже змаліли.

Край Баррена через який переходимо зовсім пустинний. Ніщо тут не росте, тільки оден мох. Де стопиться сніг, там видно тільки пісок і глину. Оскільки погода дозволить, маємо надію дійти до Бляншат і передати сей лист державній сторожі".

Се був останній лист

пропавшої експедиції, котру щойно по двох роках найдено мертву в ледовій пустині Канади.

Доля нещасних не відстрашила одначе учених, бо як зачувати в Лондоні завязалося товариство, що думає піти слідами загинувшої трійці й дослідити незнані ледяні землі північної Канади.

— —

Німецький промисл побіджає англійський

Недавно появився в Англії друкований звіт англійського міністерства торговлі, в якім зіставлено скількість привозу й вивозу в инших краях і в Англії. Звіт сей був для Англійців дуже неприємною несподіванкою, бо виявилося, що

перший раз в історії вивіз німецьких товарів перевищив вивіз анґлійський.

В першім півріччу 1929 р. вивезла Німеччина товарів на суму 374 міліонів фунтів штерлінгів, а Англія тільки на 358 міл. ф. шт.

В останнім році збільшився німецький вивіз на суму 86 міл. фунтів, англійський тільки на 16 міл.

Таким чином Німеччина побідила Англію на господарськім полі й заняла в Европі перше місце щодо висоти вивозу товарів.

Мимоволі насувається питання: хто властиво виграв війну? Англія чи Німеччина? Побідна Англія має півтора міліона безробітних, промисл її паде. А „побіджена" Німеччина росте щораз то більше в сили, а її товарі усувають з ринків вироби англійські.

Дивні закони правлять світом.

—о—

Премії за вивіз збіжа

Щоби піднести ціни на збіжа, установив польський уряд премії, себто зворот мита при вивозі з Польщі заграницю збіжа й муки. Премії будуть одержувати ті купецькі організації, що входять до „союзу експортерів збіжа Річипосполитої Польської". Українці не мають дотепер ні одної організації, яка займаласяб справою збуту заграницю збіжа, яке витворює український хлібороб на своїй землі. Тому й тепер, коли уряд звертає кошти мита за вивіз збіжа, українські хлібороби будуть вповні залежні від польських та жидівських хліборобських і торговельних установ.

Справді важко найти виправдання для сього недбальства. Нарікаємо на всіх і на все, що нам кривда діється, саміж добровільно даємо визискуватися ворогам і чужинцям.

Штучні хмари

В полудневих краях, головно під рівником, бувають дуже великі спеки. Цілими місяцями не видно на небі ніодної хмаринки, а сонце пече так неможливо, що серед дня всяке життя завмирає, бо всі ховаються денебудь у тінь. Здавалосяб, що на се нема ради, бо-ж неможливо загасити сонце й відсвіжити розпарений воздух у краю.

Але люде й на се найшли спосіб. На острові Кубі жарить тепер сонце немилосердно. Один тамошній інжинір на призвище Олександер Крістіян, представив свому урядови проєкт, щоб у воздусі створити з одного нешкідливого газу штучні хмари, котрі не допускалиб на землю соняшного проміння. Придуманий сим інжиніром газ, може довший час удержатися у воздусі й вглитати в себе жар сонця, а тимчасом морські вітри охолоджувалиб цілий острів.

Кубанський уряд погодився на сей проєкт. Військові літаки мають навіть в сих днях перевести відповідні досвіди

Але для нас мало з цього потіхи й ми більш цікаві, чи не можнаб серед зимових місяців так потеплювати воздух, щоб ми не мерзли й не потребували палити в печах.

— —

НАПАД НА ПОЇЗД У БОЛГАРІЇ

Від довшого часу гуляє у Болгарії банда розбійників під проводом ославленого ватажка Узунова. І оце знова перед кількома днями довершила вона прямо нечуваного що до своєї зухвалости нападу на переїзджаючий поїзд з Бойчинівців до Барковиці. Бандити задержали поїзд і, велівши висісти всім подорожним, обрабували всіх до сотика. Опісля Узунов замкнув обрабованих подорожних в будинку маленької залізничої стації та заявив, що його напад се відплата урядові за його протикомуністичну політику. Узунов утік, а погоня поліції не вспіла дотепер нікого з винуватців зловити.

ПЕТРОГРАД БЕЗ ЦЕРКВИ

В Петрограді, колишній столиці царської Росії, перемінили большевики одиноку православну церкву, яка ще там остала, на комуністичний клюб.

ФОРД В ЕВРОПІ

Найбільший американський підприємець і фабрикант авт, Генрі Форд, вже від довшого часу робив заходи, щоб в Европі вибудувати фабрику своїх самоходів. Польські часописи часто приносили вістки, що Форд думає в Польщі будувати свою европейську фабрику.

Навіть писали, що в Варшаві або Гдині має станути ся фабрика. Тимчасом польські сподівання не здійснилися. Форд будує фабрику авт в місцевости Спалято в Югославії. Ся фабрика буде продукувати авта для цілої Европи. Спалято лежить над Адрійським морем і має залізниче сполучення.

ПРОДОВЖЕННЯ ЧАСУ ПІДМОГ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ РОБІТНИКІВ

Міністер праці й суспільної опіки запорядив у порозумінні з міністерством скарбу продовження тривання часу підмог до 17 тижнів для безробітних робітників, які до 31 грудня 1929 включно вичерпали або вичерпають тринацятитижневий час підмог. У львівському воєвідстві продовжать час підмог у цих повітах: у Львові, в львівському жовківському, тарнобжеському, стрижівському, ряшівському, перемиському, ярославському, ланцутському, ніському, переворському, раворуському, городецькому, добромильському, бірецькому, мостиському, дрогобицькому і коростянському.

НОВА МАКСИМАЛЬНА ТАРИФА НА МЯСО І ТОВЩІ

1 кг. мяса волового І. кат. з докладом 2·50 зол., без докл. або полядвиця 3 зол., мясо вол. ІІ. кат. з докл. 2 зол., без докл. 2·40. (Крамницям, що продають волове мясо з випасової худоби, вільно брати о 30 гр. більше за окремою посвідкою міської різні). 1 кг. телятини передн. 2·60, задн. 3 зол., вепровина з докл. 10% 3·30, без кости і полядв. 4 зол. 1 кг. смальцю топл. 5·20, сала 4·65, солонини тонкої 4·10, грубої 4·30. За побирання вищих цін грозить арешт до 6 тижнів або грош. кара до 3.000 зол.

Большевики насильно завертають німецьких кольоністів.

З Москви прийшли вістки, що большевицька влада зажадала від німецьких кольоністів, котрі рішили покинути Радянщину й в числі 13.000 людей розтаборились під Москвою, щоб вони повернули на свої давні місця замешкання. Колиб Німці не хотіли повернути, то большевики загрозили їм засланням на Соловецькі острови.

Деякі кольоністи злякавшися погроз погодилися повернути до своїх давніх осель.

Жаль нам оцих нещасних Німців, що терплять такі муки в большевицькім пеклі. Та ще більший жаль і прямо страх огортає людину, коли подумаєш, що міліони наших братів над Дніпром терплять і мовчки терпіти мусять ворожу наругу. За німецьких кольоністів заступилася бодай їх могутня німецька держава, а за наших братів, за їх страшну образу й недолю нема кому постояти. І чи довго ще прийдеться їм терпіти ці страшні муки, Бог один тільки відає...

В останній хвилині принесли часописи вістки, що частина нім. кольоністів, а саме 4.000 осіб, одержала за старанням німецького уряду дозвіл переселитися до Німеччини.

Камінь з неба на весіллю

Нечувана подія.

Дивний і рідкий випадок трапився недавно в Югославії. В селі Зайчар в полудневій Сербії їхала до церкви весільна громада. Раптом на один візок, на якім їхали весільні гості й дружби, впав з гори метеорит (відломок скали, що походить зі звізд) і роздавив зовсім одного селянина та поранив важко жінку, що сиділа поруч.

Счинилася велика трівога. Всі весільні гості порозбігалися в ріжні сторони, а молода стратила притомність.

По якімсь часі люде таки опамяталися й шлюб відбувся, що правда, в пустій церкві. На весільний обід ніхто з селян не прийшов, бо бачили в тім випадку якийсь лихий знак.

Метеорит, що впав на візок і убив чоловіка, був довгий на 40 центиметрів і приблизно таксамо широкий і високий. Через цілу добу по упадку був горячий.

Що се таке вітаміни?

Вітаміни се недавно відкриті складники, що находяться в поживі. Їх брак може спричинити поважні недуги в людей і звірят, а навіть і смерть. Деякі роди корму мають особливі вітаміни, які мають велике значіння для людського здоровля.

Вчені віднайшли дотепер пять родів вітамін, які названо порядковими буквами.

І так, вітаміна А находиться в товщах звірят і в печінці, в бульбі, в ярині, в маслі, в яйцях і в сирі.

Організм людини, який не мавби сеї вітаміни, не мігби далі рости.

Вітаміна Б є в мясі звірят і риб, у печінці, в яйцях, в молоці, в овочах, а головно в дріжджах. Вона є найважнішим кормом для людських нервів, мязів і скіри. Брак сеї вітаміни спричинює ревматизм, параліж і т. зв. недугу Бері—Бері.

Вітаміна Ц находиться в цитринах, помаранчах і помідорах. Брак її спричинює недугу серця, кровавленя ясен і недугу шкорбут (цинґу).

Вітаміна Д товаришить звичайно вітаміні А й стрічаємо її передовсім у рибячім товщі. Брак сеї вітаміни спричинює недугу зубів і т. зв. англійську недугу.

Вітаміна Е є в молоці й в деяких частинах пшениці. Її значіння ще не досліджене.

Щоб вітаміни могли принести користь, то людина мусить багато перебувати на соняшнім світлі й дбати про чистоту й здоровля шкіри. Длятого то крім здорового харчу треба пильно дбати про зовнішну чистоту нашого тіла бо тільки тоді будемо забезпечені перед ріжними недугами.

——

ДОСИТЬ І МЯСА...

Запросила кума кума,
Дала мясо тай горох —
Про горох кум і не думав,
Мясо ласо їсть за трох.

Кума кума мило просить:
„Кушайте й горох ще мій!“
А кум: „З мене й мяса досить,
Кумо, я не в ласій!“

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР

1/XII. (18. XI) Неділя 22 по Сош. Св. муч. Плятона і Романа на Повеч. Глас 6. Євг. утрен. 1

УСТАВ: Служба свщмч. Йосафата з Всеноч. як тоді, коли „святий з всеноч. в неділю" (гл. „Правда" ч. 42).

2 (19). **Понеділок.** Пророка Авдія і мучен. Варлаама. 3 (20). **Второк.** Св. Прокла еписк. 4 (21). **Середа. Воведеніє в храм Пр. Діви Марії.**

УСТАВ: Веч. вел. Блаж. муж. Гди возв. стхр. празн. 8. Сл. І н. празн. Вход. Прокім. дня. Чтеніє празн. 3. Литія і Стхвні празника. На благословен хлібів троп. празн. 3. р.

Утреня. Бог. Гдь троп. празн. 2. р. Сл. І н, 1. р. Катисми рядов. Сідалні празн. Полиелей. Величаніє і Сідал. полиелейний празн. Степенна 4. гласа 1. антиф. Прокім. Єванг. і стихира по Єванг. празника. Канони празн, катав. рядов. По 3. п, Сідал. празн. По 6. п. конд. ікос празн. На 9. п. Припів. По 9. п. Світил. празн. Хвалите стхр. празн. 4. Сл. І н. празн. Славосл. вел. троп. празн. 1 р.

На часах — троп. і конд. празн.

Сл. Божа Антиф. повседн. з припів. Молитвами Богородици. Троп, Сл. І н. конд. празн. Трисвят. Прок. Апост. 220. 311. Єван. Лук. 38 і Йоана 36. За Достойно і Причаст празн.

5 (22). **четвер.** Попразн. Вовед. Св. Апост. Филимона і проч. 6 (23). **Пятниця.** Попразен. Вовед. Св. Амфілоха і Григорія святителів. 7 (24). **Субота.** Св. велмч. Катерини*) і велмч. Меркурія.

*) **Св. Великомучениця Катерина** родилася в Єгипті в місті Александрії. Походила з царського роду й визначалася незвичайною освітою і красою. На римськім престолі сидів тоді цісар Максентий, один із завзятійших ворогів християнства. Він зразу старався приєднати собі Катерину і при помочі своїх учених відвернути її від Христової віри. Та вислідом тих диспут було те, що вчені самі перейняли Христову науку і віддавали за неї життя. Навіть сама цариця зі своїм почотом після розмови з Катериною забажала охреститися. Вкінці на приказ Максентія віддали св. Катерину на муки. Мали її мучити якоюсь машиною з зубчастими колесами, але Вища Сила розірвала ті колеса і це чудо стало причиною многих навернень. Тоді відрубано св. Катерині голову. Тіло її перенесли побожні монахи на гору Синай. Віднайдені в VIII століттю мощі були поховонені в церкві, котру на Синайській горі збудувала цариця Єлена. Лише одну частину мощей переніс в XI ст. преп. ёромонах Симеон до Нормандії.

Звичайні Загальні Збори

Католицького Товариства Українських Дівчат ім. св. Иосифа у Львові

відбудуться дня 8. грудня ц. р. о год. 6-ій вечером в домівці Товариства зі слідуючою програмою:

1) Отворення Зборів. 2) Звіт з діяльности Товариства. 3) Звіт касовий і уділення абсолюторії уступаючому виділові. 4) Зміна статуту. 5) Внески.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

4. XII. 1803 помер останній кошовий Запорожської Січи Петро Кальнишевський. По скасуванні гетьманства рішила цариця Катерина II. знищити й Запорожську Січ. Та російське правительство боялося воєнного руху й повело діло потайки. В 1775 р. літом ґен. Текелі війшов на Запоріжжя, як приятель, зайняв запоріжські паланки (округи), несподі ано обложив Січ і зажадав, щоб січовики піддалися. Багато січовиків не хотіло здаватися, а битися з московським військом. Та Кальнишевський зі старшиною перемовили всіх, щоб піддатися. На превелике диво, всіх цих старшин, що намовили запоріжців не противитися, арештовано й вивезено на заслання. Кальнишевського вивезли в Соловецький монастир над Білим морем, куди тепер більшовики вивозять свідомих Українців. Там замкнули його в самітній келії. Мучився він там ще 25 літ. Як умирав мав 112 літ.

АСТРОНОМІЧНИЙ КАЛЄНДАР

1. XII.	схід сонця	7·3,	захід	15·25
2. XII.	„ „	7.4,	„	15·25
3. XII.	„ „	7·5,	„	15·24
4. XII.	„ „	7·6,	„	15·24
5. XII.	„ „	7·7,	„	15·24
6. XII.	„ „	7·8,	„	15·23
7. XII.	„ „	7·9,	„	15.23

Пересічна довгота дня в сім тижні виносить 8 годин 16 мінут. 1 XII. в год. 4. мін. 43 пів 5. XII. місяць у відземлю.

Народні приповідки: „На Введення — зима вводиться." „На св. Катерину, ховайся під перину."

Осінь

Скрізь осінню посумніло,
З дерев листя землю вкрило,
В вирій пташа полетіло,
Сира земля мов безсила.

Вихри грають зимовії,
Пролітають поміж зливу,
Сиві хмари сніговії —
Насуваються бурливо.

Олексій Пахай
З Волковиїв к. Дубна.

Влучну розвязку ребуса ч. 3.

але в спізненім реченци прислала О. Врублєвська з Гусятина.

БІРЖА

Львів, дня 28. XI. 1929

ЗБІЖЕ: Ціни в місци стації ладовання за 100 кільограмів: пшениця двірська 38·25—39·25, пшениця селянська 34·75—35·75, жито двірське 24—24·50, жито селянське 23—23·50, ячмінь 18·50—19·50, овес 20·25—21.25, кукурудза 24—25, сіно солодке прасоване 8·50—9·50, солома 5—6, отруби житні 13·75—14·25, пшеничні 14·75—15·75, конюшина червона 125—135.

В пшениці й вівсі середні обороти. Ціни пшениці дещо впали, зате овес удержується в ціні. Тенденція неодностайна, успосіблення спокійне.

ДОЛЯР амер.: в приватних оборотах 8·90 зол.

НАДІСЛАНІ КНИЖКИ і ЖУРНАЛИ

Наш Приятель. Ілюстрований місячник для молоді та шкільних дітей. Видає: Марійське Т-во Молоді у Львові. Р. IX. ч. 4. за грудень 1929. Зміст: Українській молоді (вірш). Ненечка. За цілість держави. Пташка (вірш). Барабан. На свято Миколая (вірш). Що де чувати. Черевички. Наші читачі. Зимою (вірш). Дар для Марії.

Записки Івася Крілика. „Світ Дитини". 1929. Ст. 20 з 89 кольоровими образками. Книжка, що може справити велику радість діточкам.

Вільгельм Буш. **Уперте теля і другі смішні небилиці.** Львів. Вид. „Світ Дитини". 1929. Ст. 32. (і коло 60 ілюстрацій). Се дійсно веселі річи.

Два горбаті. Казка. Львів. Накл. Вид, „Світ Дитини". 1929. Ст. 28 з 4 образками. Гарне й пожиточне оповідання для дітей.

Політичний словар

Антанта французьке слово порозуміння, союз, як порозуміння Англії, Франції, Росії і меньших держав проти Німеччини й Австрії в світовій війні. — мала антата по війні заключене порозуміння між Чехословаччиною Румунією й Югославією.

Анти, напочатку слів — значить „проти" — прим. анти-український, противукраїнський, ворожий Українцям.

Антидатувати, написати дату наперед от. прим. часописи звичайно виходять кілька днів скорше, а мають поданий пізніший день.

Антисеміт, що виступає проти жидів і поборює їх.

Антисемітизм, вороже відношення до жидів.

Антитеза, протиставлення нпр. благородний чоловік се антитеза нікчемного, підлого — безбожність се антитеза побожности.

З друкарні Щасного Беднарського в аренді „Кооперативи Промислу Графічного" у Львові, Ринок 9. — Телєф. 76-14.
Відповідальний редактор Антін Лотоцький. Видає Інститут Неп. Зач. П. Д.